

lub poza obrębem miejsca urzędowego oraz za konwojowanie lub strzeżenie towarów”.

§ 2. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dn. 6 lutego 1922 r. w przedmiocie nadania nowego brzmienia artykułowi 15 rozporządzenia o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 14, poz. 130) uchyla się.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie siódmego dnia po ogłoszeniu, uważając dzień następujący po ogłoszeniu za pierwszy w tej rachubie.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

423.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 8 czerwca 1923 r.

w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. w sprawie podwyższenia podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej.

Na mocy § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. w sprawie podwyższenia podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. № 59, poz. 419) zarządza się co następuje:

§ 1. Dodatkowemu podatkowi spożywczemu w kwocie 130,000 Mk. (stu trzydziestu tysięcy marek) od 100 kg. podlega wszelki cukier buraczany względnie trzcinowy w stanie naturalnym, jak i przerobiony na t. zw. przetwory cukrowe t. j. cukierki, karmelki, czekoladę, miód sztuczny, marmeladę, likiery.

§ 2. Zawartość cukru w przetworach cukrowych ze względu na dodatkowy podatek spożywczy przyjmuje się:

- a) w miodzie sztucznym na 70%,
- b) w cukierkach nienadziwanych i karmelkach na 60%,
- c) w marmeladzie, czekoladzie i cukierkach nadziwanych na 40%,
- d) w likierach na 25% wagi netto przetworów.

§ 3. Kto zatem posiada w chwili ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 7 czerwca 1923 r. zapas cukru wynoszący 100 kg. lub więcej przechowywany poza magazynami fabryk cukru, obowiązany jest zgłosić go w ciągu 5 dni po dniu ogłoszenia wspomnianego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r.:

- a) na obszarze b. zaboru austriackiego w najbliższym oddziale Kontroli Skarbowej,
- b) na obszarze b. zaboru rosyjskiego u inspektora Kontroli Skarbowej, wreszcie

- c) na obszarze b. zaboru pruskiego Kontroli Skarbowej w sposób podany w § 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Zgłoszeniu i dodatkowemu opodatkowaniu podlega cały posiadany zapas cukru (§ 1), a nie tylko nadwyżka ponad 100 kg.

§ 5. Przesyłki cukru (§ 1) znajdujące się w chwili ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. w transporcie ma odbiorca w ciągu 5 dni po nadejściu do miejsca przeznaczenia zgłosić celem dodatkowego opodatkowania Kontroli Skarbowej wymienionej w § 3.

§ 6. Zgłoszenie należy wnosić w 3 równo-brzmiących egzemplarzach, podając w niem:

- a) wagę (netto) cukru podlegającego podatkowi w kilogramach,
- b) gatunek zgłoszonego cukru t. j. czy to cukier w stanie naturalnym, czy też w przetworach cukrowych i w jakich,
- c) dokładne miejsce przechowania zgłoszonego cukru,
- d) imię, nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza cukru.

§ 7. Kontrola Skarbowa przyjmuje wniesione zgłoszenie, wciąga je do założonego na ten cel zapisku, oblicza przypadający dodatkowy podatek od złożonego zapasu, wypisuje na wszystkich 3 egzemplarzach № bieżący zapisku, dzień i miesiąc zgłoszenia zapasu cukru, kwotę przypadającego dodatkowego podatku spożywczego, wreszcie Kasę Skarbową, w której tenże podatek ma być wpłacony, poczem zwraca 1 egzemplarz zgłaszającemu zapas, drugi egzemplarz przesyła właściwej Kasie Skarbowej, a trzeci przedkłada do 8 dni po zamknięciu zapisku w drodze służbowej przełożonemu urzędowi akcyz i monopolów (dyrekcji okręgu skarbowego) po uwiadczeniu na nim dokładnej daty i kwoty zapłaconego podatku celem przedłożenia go Izbie Skarbowej.

§ 8. Kontrola Skarbowa przyjmująca zgłoszenie ma prawo sprawdzić na miejscu, czy szczegóły podane w oznajmieniu zgodne są z prawdą.

§ 9. Przypadający od zapasów dodatkowy podatek spożywczy ma być wpłacony bezpośrednio do właściwej Kasy Skarbowej w ciągu 8 dni od dnia ogłoszenia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. lub też wpłacony za pośrednictwem P. K. O. na rachunek tejże kasy w tym samym terminie.

Niezapłacony w powyższym terminie dodatkowy podatek spożywczy od cukru należy ściągnąć w drodze przymusowej w sposób przepisany dla podatków bezpośrednich i to wraz z kosztami i odsetkami zwłoki od dnia płatności, przewidzianymi w ustawie z 9 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 35 poz. 122).

§ 10. Urzędy akcyz i monopolów skarbowych (dyrekcje okręgu skarbowego) uprawnione są do odroczenia na przeciąg 2 miesięcy zapłaty dodatkowego podatku spożywczego od zgłoszonych zapasów cukru w razie okoliczności wyjątkowo na uwzględ-

nienie zasługujących, w tym wypadku jednak zapasy cukru muszą być wzięte pod zamknięcie urzędowe aż do chwili zapłacenia podatku.

§ 11. Kasy Skarbowe obowiązane są pobrać dodatkowy podatek od zapasów cukru i zarachować go na dobro Ministerstwa Skarbu Dział VI § 10 poz. 5.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

424.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 8 czerwca 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 roku w przedmiocie opodatkowania spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 59, poz. 420) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorcy fabryk wódek (likierni, rozlewni), tudzież hurtowi i detaliczni sprzedawcy wódek obowiązani są zamknąć z dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. prowadzone w ich przedsiębiorstwach książki i rejestry przychodu i rozchodu spirytusu i wyrobów wódczanych i wyprowadzić pozostały na ten dzień zapas.

Przedsiębiorcy ci, jak również osoby prywatne posiadające na zapasie więcej, jak 5 litrów stusopniowego spirytusu, zawartego w spirytusie i wyrobach wódczanych, winny zgłosić pisemnie w 2 egzemplarzach w przeciągu 3 dni — w b. zaborze rosyjskim właściwemu urzędowi akcyz i monopolów, zaś poza siedzibą tego urzędu właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej, a w b. zaborze austriackim i pruskim równorzędnym urzędowi skarbowemu — cały zapas spirytusu i wyrobów wódczanych (likierów, wódek, rumu, koniaku i t. p.), jaki znajdować się będzie u nich w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r.

Odbiorcy posyłek spirytusu względnie wyrobów wódczanych wysłanych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r., a odebranych po tym dniu obowiązani są zgłosić je powyżej wymienionym urzędowi w przeciągu 3 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości i stopniowości spirytusu, a co do wyrobów wódczanych ilość i pojemność naczyń zawierających te wyroby i ogólną ilość litrów bieżących, dalej miejscowość i miejsce przechowania zapasów.

§ 2. Przyjmujący zgłoszenie zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia, potwierdzi na obu egzemplarzach oznajmienia dzień zgłoszenia, umieści pod potwierdzeniem swój podpis i pieczęć urzędową, wciągnie zgłoszenie pod liczbą bieżącą do zapisku wniesionych oznajmień i zwróci jeden egzemplarz oznajmienia dla pokrycia zgłaszającemu.

§ 3. Na podstawie otrzymanego zgłoszenia nastąpi urzędowe zbadanie zapasów przez organa skarbowe. Organ skarbowy wpisze wynik zbadania oraz wysokość dodatkowego podatku w równym brzmieniu w obu egzemplarzach oznajmienia, a to w egzemplarzu urzędowym i w egzemplarzu zgłaszającego. Organ ten pozostawi jeden egzemplarz oznajmienia posiadaczowi zapasów, który będzie obowiązany uiszczyć dodatkowy podatek w najbliższej kasie skarbowej do dni 8 i donieść o tem przyjmującemu zgłoszenie urzędowi skarbowemu, ten urząd przedłoży drugi egzemplarz oznajmienia po wpisaniu danych co do uiszczenia podatku przełożonej Izbie Skarbowej.

Na znak dodatkowego opodatkowania wyrobów wódczanych nalepi zgłaszający na każdej flasce z wyrobami wódczanymi, niezależnie od opasek poprzednio nalepionych, jeszcze jedną zieloną typu ostatniego i to równoległe do etykiety.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 7 czerwca 1923 r. obowiązane są fabryki wódek (rozlewnie, likiernie) aż do wyczerpania zapasu opasek zielonych nakładać na flaszki z wyrobami wódczanymi po 2 takie opaski.

Po wypuszczeniu nowego nakładu opasek o innej barwie nakładać się będzie na flaszki z wyrobami wódczanymi tylko po 1 opasce nowego typu.

§ 4. Izba Skarbowa może na prośbę obowiązanych do uiszczenia dodatkowego podatku zezwolić na spłacenie dłużnej kwoty w 3 równych ratach miesięcznych z zastrzeżeniem opłacenia 12% odsetek w stosunku rocznym.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

425.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 8 czerwca 1923 r.

w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. w przedmiocie podwyższenia podatku od zużycia olejów mineralnych na obszarze Rzeczypospolitej.

Na zasadzie § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1923 r. w sprawie ujednostajnienia